

„A százéves magyar Dunastrand.“ Széchenyi István gróf 100 évvel ezelőtt hősi vállalkozásba fogott, végigevezett a Dunán. Ma a magyar „Lidó“ tündérei nem is számitanak hősöknek, mikor canoe-jukkal barangolnak a Dunán.

1930. VII. - VIII.

A BUDAPESTI CSEPPKŐBARLANG.*

Kevés nagyváros dicsekedhetik azzal, hogy sokféle művelődési, történelmi és természeti kircse között még barlangja is van. A mi székesfővárosunkban, nem messze a város szívéhez ez a természeti ritkaság is megvan, mégpedig olyan fenséges formában, amilyenért messzi utakat is szívesen szoktak megtenni a természeti szépségek örök rajongói.

Sajnos, a budapesti cseppkőbarlangot nagyon kevesen ismerik és nagyon gyéren látogatják, pedig egy nemrégiben itt járt német tudós azt mondta róla: ne haragudjanak az urak, de ha ez a barlang a mi fővárosunkban volna, aranyat bányásznánk belőle.

A maga nemében a világon egyedülálló ez a barlang. Geológusaink szerint úgy keletkezett, hogy a víz hatalmas üreget vajt a mészkőhegy belsejébe, de az üregnek nem volt semmiféle nyílása. Később a tenger, valami ismeretlen éren át, benyomult ebbe az üregbe és megtöltötte iszapjával, majd a víz újra kimosta az iszapot és a tenger elvonulásával itt maradt a hermetikusan elzárt gyönyörű barlangrendszer.

Most huszonöt esztendeje, hogy a budai hegyekben kutató lelkes turisták, egy részben elhagyott kőbányában a bejáratát felfedezték és a további kutatási vágytól hajtva, hozzákezdtek a barlang feltárásához. Hosszú

* A barlangot az újlaki templomnál lévő villamos megállótól, a kies fekvésű svájci tájakra emlékeztető szépvölgyi úton haladva, 20 perces gyalogolással érjük el. Vasár- és ünnepnap 9-6-ig van nyitva.

évek munkája lassan-lassan kultúrát vitt a barlangba, úgyannyira, hogy ma, csaknem egy kilométeres részt utcai ruhában, villannyal kivilágítva járhatunk be. Korlátokat, lépcsőket, áthidalásokat, sziklafolyosókat és egyéb közlekedést megkönnyítő berendezéseket építettek. Most kényelmesen gyönyörködhetünk az elbűvölő szépségű cseppkőalakulatokban, melyek között van néhány igazán monumentális képződmény is. Az „orgonasípok“, a hatalmas „színházterem“, a festői szépségű „méhkas“ villanyfényben csodás látványt nyújtanak. Sokat beszélnek annak a résznek a szépségéről is, amely csak turista módra közelíthető meg. Hogy ezentúl mit rejteget még magában itt a hegy gyomra, bizony nem tudhatjuk...

Néhai' nagynevű geológusunknak, *Lóczy Lajos*nak, akiről a barlang első termét nevezték el, — a barlangnak és a környékének rendezésére vonatkozó szép és nagy tervei, úgy látszik, a tervezővel együtt sírba szálltak. Pedig a Pál-völgyi cseppkőbarlangunk megérdemelné minden áldozatot. A magyar nemtörődömségnek és élhetetlenségnek a szuperlativusza ennek a természeti ritkaságnak, ennek a kimondhatatlan nagy kincsnek a parlagon való hevertetése.

Murgács Kálmán.